

Nota van B&W

Portefeuille M. Divendal
Auteur Dhr. M. Hamstra
Telefoon 5114426
E-mail: mhamstra@haarlem.nl
PD/SZW Reg.nr. 2007/114772
Te kopiëren: A & B
B & W-vergadering van 19 juni 2007

Onderwerp

Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang

Bestuurlijke context

Op 1 januari 2005 is de Wet kinderopvang in werking getreden. Deze wet regelt de kwaliteit en de financiering van de kinderopvang, waar de verantwoordelijkheid ligt bij de ouders, werkgever en de gemeentelijke overheid. De Wet Kinderopvang hanteert gemeentelijke doelgroepen. Het betreft situaties waarin geen sprake is van een werkgever, maar waarbij wel noodzaak aanwezig is voor kinderopvang. Dit kan door bijvoorbeeld een reïntegratietraject die gevolgd wordt vanuit de WWB. Ouders met een Sociaal Medische Indicatie (SMI) worden in deze wet sinds januari 2005 niet als aparte doelgroep gedefinieerd.

De 'Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang' vervangt de huidige 'Verordening subsidie Kinderopvang'.

De verordening bevat geen inhoudelijke criteria over de definities van wettelijke doelgroepen en de hoogte van de tegemoetkomingen. Deze criteria zijn allemaal rechtstreeks in de Wet kinderopvang opgenomen. In de nieuwe verordening is gekozen om ook de tegemoetkoming op te nemen voor personen die naar het oordeel van het college op kinderopvang zijn aangewezen op basis van sociaal-medische gronden.

Voor de uitvoering en ondersteuning van de kinderopvang, op grond van de sociaal-medische indicatie, zijn er financiële middelen beschikbaar gesteld door het rijk. De gemeente betaalt hiervan de ontbrekende werkgeversbijdrage en de eigen bijdrage van de kinderopvang van de SMI.

Tevens wordt de vaststelling van de hoogte van de tegemoetkoming aangesloten bij de systematiek van de Wet kinderopvang. In de verordening is geregeld dat er jaarlijks een subsidieplafond wordt vastgesteld voor de verstrekkingen van tegemoetkomingen aan sociaal-medisch geïndiceerden. Het subsidieplafond is overeenkomstig de jaarlijkse bijdrage van het ministerie van OCW. Hierdoor wordt een open-einde regeling voorkomen.

Raadsparagraaf:

De raad is bevoegd tot het vaststellen van verordeningen. De commissie Samenleving dient de raad voor deze besluitvorming te adviseren.

B&W-besluit:

1. Het college stelt de Raad voor om de Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang vast te stellen;
2. Het besluit heeft geen financiële consequenties;
3. De betrokkenen ontvangen daags na besluitvorming informatie over dit besluit;
4. Het raadsstuk wordt voorgelegd aan de gemeenteraad, nadat de commissie Samenleving hierover een advies heeft uitgebracht.

De raad van de gemeente Haarlem;

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van Haarlem d.d. 19 juni 2007,
nummer PD/SZW/2007/248;

Gelet op:

- artikel 25 van de Wet kinderopvang en art. 108 lid 2 Gemeentewet;
- de Algemene wet bestuursrecht;

B e s l u i t :

Vast te stellen de verordening

“Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang”

luidende als volgt:

HOOFDSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. het college: het college van burgemeester en wethouders;
- b. de wet: de Wet kinderopvang (Wk);
- c. kinderopvang: het bedrijfsmatig of anders dan om niet verzorgen en opvoeden van kinderen tot de eerste dag van de maand waarop het voortgezet onderwijs voor die kinderen begint;
- d. gastouderopvang: kinderopvang in een gezinssituatie door een ander dan de ouder of diens partner, bestaande in de gelijktijdige opvang van ten hoogste vier kinderen in de woning waar de ouder of de gastouder zijn hoofdverblijf heeft;
- e. kindercentrum: een voorziening waar kinderopvang plaatsvindt, anders dan gastouderopvang;
- f. gastouderbureau: een organisatie die gastouderopvang tot stand brengt en begeleidt.;
- g. tegemoetkoming: een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang door de gemeente.
- h. tegemoetkomingsjaar: het kalenderjaar waarover aanspraak op een tegemoetkoming van de gemeente bestaat.

HOOFDSTUK 2: TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG

AANVRAAG VAN DE TEGEMOETKOMING

Artikel 2 Doelgroep

1. Een ouder als bedoeld in artikel 22 van de wet kan een aanvraag indienen om in aanmerking te komen voor subsidie kinderopvang.

Artikel 3 Te verstrekken gegevens bij de aanvraag

1. Een aanvraag voor een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang bevat:
 - a. naam, adres en, nadat de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer in werking is getreden, burgerservicenummer van de ouder;
 - b. indien van toepassing: naam en, nadat de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer in werking is getreden, burgerservicenummer van de partner en, indien dit een ander adres is dan het adres van de ouder: het adres van de partner;
 - c. naam, geboortedatum en, nadat de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer in werking is getreden, burgerservicenummer van het kind of de kinderen waarop de aangevraagde tegemoetkoming betrekking heeft;

- d. een contract van het kindercentrum of gastouderbureau dat de kinderopvang gaat verzorgen waarin in ieder geval wordt aangegeven: het aantal uren kinderopvang per kind, de kostprijs per uur en de aanvangsdatum van de opvang;
 - f. gegevens of een verwijzing naar gegevens waaruit blijkt dat de ouder behoort tot de groep personen als bedoeld in artikel 22 van de wet;
 - g. overige gegevens die het college nodig acht om te kunnen besluiten over de aanvraag van de tegemoetkoming.
2. De aanvraag geschiedt op een door de gemeente Haarlem beschikbaar gesteld aanvraagformulier.

Artikel 4 Beslistermijn

1. Het college besluit over de aanvraag binnen vier weken na ontvangst van alle benodigde gegevens.
2. Het college kan dit besluit met ten hoogste vier weken verdagen. Het college stelt de aanvrager hiervan schriftelijk in kennis.

Artikel 5 Tegemoetkomingsgrondslag

1. De tegemoetkoming voor kinderopvang bedraagt de kostprijs voor kinderopvang minus de ouderbijdrage.
2. Het college hanteert hiervoor de tabel voor de tegemoetkoming in de kosten kinderopvang vastgesteld door het ministerie van SZW
3. De kostprijs van kinderopvang is gemaximeerd zoals bepaald in artikel 7 van de Wet kinderopvang.

Artikel 6 Ingangsdatum van de tegemoetkoming

1. Het college verleent de tegemoetkoming met ingang van de datum waarop de aanvraag voor de tegemoetkoming door het college in ontvangst is genomen.
2. Als op deze datum nog geen kinderopvang plaatsvindt, wordt de tegemoetkoming verleend met ingang van de datum waarop de kinderopvang zal plaatsvinden.

Artikel 7 De periode waarvoor de tegemoetkoming wordt verleend

1. De tegemoetkoming wordt verleend voor de periode van maximaal één tegemoetkomingsjaar.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college de tegemoetkoming voor een andere periode verlenen.

Artikel 8 De bevoorschotting van de tegemoetkoming

1. De tegemoetkoming wordt in de vorm van een voorschot in maandelijkse termijnen uitbetaald.
2. Het college kan nadere voorschriften stellen over de wijze van bevoorschotting.

Artikel 9 Omvang van de kinderopvang

1. Het college verleent de tegemoetkoming voor het aantal uren kinderopvang dat door de ouder is aangevraagd.
2. In afwijking van het eerste lid verleent het college bij een ouder als bedoeld in artikel 24, eerste lid, onderdeel a, of tweede lid, onderdeel a, van de wet de tegemoetkoming voor het aantal uren kinderopvang dat naar zijn oordeel redelijkerwijs noodzakelijk is voor de combinatie van arbeid en zorg.

Artikel 10 Inhoud van de beschikking

Het besluit tot verlening van een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang bevat in ieder geval:

- a. de vaststelling tot welke van de wettelijke doelgroepen de ouder behoort;
- b. de naam en geboortedatum van het kind of de kinderen waarop de tegemoetkoming betrekking heeft;
- c. de naam en adres van het kindercentrum of gastouderbureau waar de kinderopvang plaatsvindt;
- d. de periode en de omvang van de kinderopvang per tijdvak waarvoor de tegemoetkoming wordt verleend;
- e. de wijze waarop het bedrag van de tegemoetkoming wordt bepaald en het bedrag dat op basis hiervan wordt verleend;
- f. de wijze waarop de tegemoetkoming wordt uitbetaald;
- g. de verplichtingen van de ouder.

Artikel 11 Betaling

1. De vergoeding wordt rechtstreeks betaald aan de verzorger op voorwaarde dat deze een bewijs van betaling van kosten van kinderopvang kan overleggen.
2. Burgemeester en wethouders kunnen op verzoek van de verzorger een andere betaalwijze dan in lid 1 genoemd toestaan.

Artikel 12 Weigeringsgronden

Het college weigert de tegemoetkoming indien de ouder niet behoort tot de personen als bedoeld in artikel 22 van de wet.

Artikel 13 Het besluit tot vaststelling van de tegemoetkoming

1. De ouder verstrekt binnen vier weken na afloop van de periode waarvoor tegemoetkoming is verleend aan het college een overzicht van de feitelijke kosten van kinderopvang over deze periode.
2. Het college stelt de tegemoetkoming binnen acht weken na ontvangst van het overzicht van de kosten vast.

Artikel 14 Verrekening met de voorschotten

De tegemoetkoming wordt overeenkomstig de vaststelling binnen vier weken gerekend vanaf het besluit van het college betaald, onder verrekening van de betaalde voorschotten.

HOOFDSTUK 3: TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG SOCIAAL MEDISCHE INDICATIE

Artikel 15 Doelgroep

1. Indien een ouder belast is met de zorg voor een kind en niet onder de doelgroepen van de wet valt, kan het college besluiten kinderopvang op sociaal medische gronden te verstrekken indien:
 - zowel de ouder als het kind woonachtig zijn in de gemeente Haarlem, en
 - de voorziening voor kinderopvang gevestigd is in Haarlem, tenzij het om sociaal-medische redenen meer in de rede ligt gebruik te maken van een voorziening buiten Haarlem.
2. Het college vraagt voor het nemen van een besluit als bedoeld in het eerste lid een indicatieadvies van de GGD

Artikel 16 Te verstrekken gegevens bij de aanvraag

1. Een aanvraag op grond van een sociaal-medische indicatie bevat in ieder geval de volgende gegevens:
 - a. naam, adres en, nadat de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer in werking is getreden, burgerservicenummer van de ouder;
 - b. indien van toepassing: naam en, nadat de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer in werking is getreden, burgerservicenummer van de partner en, indien dit een ander adres is dan het adres van de ouder: het adres van de partner;
 - c. naam, geboortedatum en, nadat de Wet algemene bepalingen burgerservicenummer in werking is getreden, burgerservicenummer van het kind of de kinderen waarop de aangevraagde tegemoetkoming betrekking heeft;
 - d. een contract van het kindercentrum of gastouderbureau dat de kinderopvang gaat verzorgen waarin in ieder geval wordt aangegeven: het aantal uren kinderopvang per kind, de kostprijs per uur en de aanvangsdatum van de opvang;
 - f. gegevens of een verwijzing naar gegevens waaruit blijkt dat de ouder behoort tot de groep personen als bedoeld in artikel 22 van de wet;
 - g. overige gegevens die het college nodig acht om te kunnen besluiten over de aanvraag van de tegemoetkoming.
2. De aanvraag geschiedt op een door de gemeente Haarlem beschikbaar gesteld aanvraagformulier.

Artikel 17 Beslistermijn

1. Het college besluit over de aanvraag binnen acht weken na ontvangst van de indicatie voor de sociaal medische indicatie van de GGD.

2. Het college kan dit besluit met ten hoogste vier weken verdagen. Het college stelt de ouder hiervan schriftelijk in kennis.

Artikel 18 Tegemoetkomingsgrondslag

1. De tegemoetkoming voor kinderopvang bedraagt de kostprijs voor kinderopvang minus de ouderbijdrage.
2. Het college hanteert hiervoor de tabel voor de tegemoetkoming in de kosten kinderopvang vastgesteld door het ministerie van SZW.
3. De kostprijs van kinderopvang is gemaximeerd zoals bepaald in artikel 7 van de Wet kinderopvang.

Artikel 19 Ingangsdatum van de tegemoetkoming

1. De tegemoetkoming wordt verleend met ingang van de datum waarop de aanvraag voor de tegemoetkoming door het college in ontvangst is genomen.
2. Als op deze datum nog geen kinderopvang plaatsvindt, wordt de tegemoetkoming verleend met ingang van de datum waarop de kinderopvang zal plaatsvinden.

Artikel 20 De periode waarvoor de tegemoetkoming wordt verleend

1. De tegemoetkoming wordt verleend voor de periode van een tegemoetkomingsjaar.
2. In afwijking van het eerste lid kan het college de tegemoetkoming voor een andere periode verlenen.

Artikel 21 De bevoorschotting van de tegemoetkoming

1. De tegemoetkoming wordt in de vorm van een voorschot in maandelijkse termijnen uitbetaald.
2. Het college kan nadere voorschriften stellen over de wijze van bevoorschotting.

Artikel 22 Omvang van de kinderopvang

1. Het college verleent de tegemoetkoming voor het aantal uren kinderopvang dat door de ouder is aangevraagd.
2. In afwijking van het eerste lid verleent het college bij een ouder als bedoeld in artikel 24, eerste lid, onderdeel a, of tweede lid, onderdeel a, van de wet de tegemoetkoming voor het aantal uren kinderopvang dat naar zijn oordeel redelijkerwijs noodzakelijk is voor de combinatie van arbeid en zorg.

Artikel 23 Inhoud van de beschikking

1. Het besluit tot vaststelling van de noodzaak van kinderopvang en het besluit van een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang sociaal medische geïndiceerden bevat in ieder geval:
 - a. de geldigheidsduur van de indicatie;
 - b. de omvang van de kinderopvang die noodzakelijk wordt geacht.
 - c. de naam en geboortedatum van het kind of de kinderen waarop de tegemoetkoming betrekking heeft;
 - d. de naam en adres van het kindercentrum of gastouderbureau waar de kinderopvang plaatsvindt;
 - e. de periode en de omvang van de kinderopvang per tijdvak waarvoor de tegemoetkoming wordt verleend;
 - f. de wijze waarop het bedrag van de tegemoetkoming wordt bepaald en het bedrag dat op basis hiervan wordt verleend;
 - g. de wijze waarop de tegemoetkoming wordt uitbetaald.

Artikel 24 Betaling

1. De vergoeding wordt rechtstreeks betaald aan de verzorger op voorwaarde dat deze een bewijs van betaling van kosten van kinderopvang kan overleggen.
2. Burgemeester en wethouders kunnen op verzoek van de verzorger een andere betaalwijze dan in lid 1 genoemd toestaan.

Artikel 25 Weigeringsgronden

Het college weigert een tegemoetkoming van kinderopvang op grond van een sociaal-medische indicatie vast te stellen indien:

- a. de ouder en de partner reeds een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang ontvangt of kan ontvangen; of
- b. de ouder en of de partner in een ander verband recht of aanspraak heeft op een vergoeding van de kosten.

- c. de ouder of de partner niet behoort tot de categorie van personen die naar het oordeel van het college op kinderopvang op sociaal-medische gronden is aangewezen.
- d. de reeds verstrekte tegemoetkomingen in het kalenderjaar het door het rijk voor dat jaar beschikbaar gesteld budget overstijgt.

HOOFDSTUK 4: SLOTBEPALINGEN

Artikel 26 Afwijking

- 1. Burgemeester en wethouders kunnen in bijzondere gevallen afwijken van het bepaalde in deze regeling.
- 2. In alle gevallen waarin deze regeling niet voorziet of onduidelijk is besluiten burgemeester en wethouders en treffen zij zo nodig voor voorzieningen.

Artikel 27 Inlichtingenplicht

- 1. De ouder of de partner doet het college onmiddellijk na het bekend worden daarvan uit eigen beweging schriftelijk mededeling van inlichtingen en gegevens die kunnen leiden de vaststelling van een lagere tegemoetkoming.
- 2. De ouder of partner verstrekt desgevraagd aan het college, binnen een door het college te stellen redelijke termijn, alle gegevens en inlichtingen van hem en zijn partner die voor aanspraak op en de hoogte van de tegemoetkoming van de gemeente van belang zijn.

Artikel 28 Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 2008

Artikel 29 Citeertitel

De verordening wordt aangehaald als: Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang.

Aldus vastgesteld door de raad van de gemeente Haarlem in zijn openbare vergadering van 6 september 2007.

griffier

voorzitter

Toelichting “Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang”

Algemene toelichting

INLEIDING

Op 1 januari 2005 is de Wet kinderopvang in werking getreden. De Wet kinderopvang beoogt het ouders of verzorgers gemakkelijker te maken werk en zorg te combineren. Niet alleen werkenden kunnen een beroep doen op de Wet kinderopvang. Een aantal in de wet benoemde doelgroepen kan een beroep doen op de gemeente voor het betalen van een deel van de kosten die zij maakt voor kinderopvang. De vergoeding door de gemeente van een deel van de kosten voor kinderopvang wordt aangeduid met de term 'tegemoetkoming kosten kinderopvang (gemeente)'.

Artikel 25 Wet kinderopvang bepaalt dat de gemeenteraad bij verordening regels vaststelt omtrent de tegemoetkoming van de gemeente. Deze regels hebben betrekking op de verlening, de voorschotverlening en de vaststelling van de tegemoetkoming. Deze verordening geeft uitvoering aan deze wettelijke opdracht. De tegemoetkoming is een subsidie in de zin van artikel 4:21 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), te weten: een aanspraak op financiële middelen door een bestuursorgaan verstrekt met het oog op een bepaalde activiteit van de aanvrager. Titel 4.2 van de Awb die regels stelt over subsidies is van toepassing op de tegemoetkomingen. Dit betekent dat op de verstrekking van tegemoetkomingen in de kosten van kinderopvang door gemeenten drie regelingen van toepassing zijn:

1. de gemeentelijke verordening Wet kinderopvang;
2. de Wet kinderopvang;
3. de subsidieregels in titel 4.2 van de Awb.

HOOFDLIJNEN VAN HET PROCES VAN VERSTREKKING VAN DE TEGEMOETKOMINGEN

In deze verordening worden de hoofdlijnen van het proces van verstrekking van de tegemoetkomingen door de gemeente vastgelegd. Daarbij zijn twee uitgangspunten gehanteerd. Het eerste uitgangspunt is dat de uitvoeringslasten voor zowel de gemeente als de aanvragers van de tegemoetkoming zo beperkt mogelijk moeten zijn. Het tweede uitgangspunt is dat de gemeentelijke uitgaven die gemoed zijn met de verstrekking van de tegemoetkomingen zo goed mogelijk beheersbaar zijn. Bepalingen om de beheersbaarheid van de gemeentelijke uitgaven te bevorderen. De gemeentelijke tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang is een zogeheten 'open-einde regeling'. Dit betekent dat iedereen die op grond van de wet behoort tot de doelgroep aanspraak kan maken op een tegemoetkoming van de gemeente. Om gemeenten in staat te stellen de kosten die gepaard gaan met de verstrekking van de tegemoetkomingen beheersbaar te houden, zijn in de verordening de volgende bepalingen opgenomen:

- De omvang van de aanspraak op een tegemoetkoming van ouders die geen eigen bijdrage in de kosten van kinderopvang hoeven te betalen, wordt aan beperkingen gebonden. In de verordening wordt bepaald dat bij deze groep ouders de tegemoetkoming wordt verstrekt voor het aantal uren kinderopvang per week dat naar het oordeel van het college voor de ouder redelijkerwijs noodzakelijk is om de combinatie van arbeid en zorg mogelijk te maken.
- Er worden geen tegemoetkomingen met terugwerkende kracht verstrekt. Een gemeentelijke tegemoetkoming wordt verstrekt met ingang van het tijdstip waarop de aanvraag voor een tegemoetkoming door de gemeente in ontvangst is genomen.
- De tegemoetkoming wordt alleen verstrekt als er daadwerkelijk kinderopvang plaatsvindt.
- De tegemoetkoming wordt uitbetaald in maandelijkse voorschotten. Hierdoor blijft de omvang van eventuele onverschuldigde betalingen die de gemeente van de ouders moet terugvorderen, beperkt.

Tegemoetkomingen voor de duur van een kalenderjaar

Een tegemoetkoming wordt in principe verstrekt voor de duur één kalenderjaar. Daarmee wordt aangesloten bij wijze waarop de betalingen door de Belastingdienst worden verstrekt. Dit betekent dat een tegemoetkoming elk jaar opnieuw moet worden aangevraagd. Uitzondering wordt gemaakt voor de gevallen waarin bij de aanvraag reeds duidelijk is dat de aanspraak op de tegemoetkoming beperkt is tot een bepaalde periode (bijvoorbeeld de duur van een reïntegratietraject die in het trajectplan is vastgelegd of de datum waarop het kind naar de basisschool gaat of de basisschool verlaat).

Verstrekking van de tegemoetkoming in twee stappen

De verstrekking van de tegemoetkoming vindt plaats in twee stappen. Hiermee wordt aangesloten bij de Algemene wet bestuursrecht (Awb). De eerste stap is de beschikking tot het verlenen van de tegemoetkoming. Deze beschikking geeft de ontvanger van de tegemoetkoming een voorwaardelijke aanspraak op de tegemoetkoming tot een bepaald bedrag. De aanspraak is voorwaardelijk omdat het op het moment dat de beschikking wordt gegeven nog niet zeker is dat de aanvrager daadwerkelijk gebruik zal maken van kinderopvang en zich aan de opgelegde verplichtingen houdt. Ondanks het voorwaardelijke karakter scheidt de subsidieverlening wel een rechtens afdwingbare aanspraak. De tweede stap is de beschikking tot het vaststellen van de tegemoetkoming. In deze beschikking wordt vastgesteld in hoeverre de ontvanger aan de gestelde voorwaarden heeft voldaan en hoeveel het uiteindelijke bedrag van de tegemoetkoming is. Met het vaststellen van de tegemoetkoming wordt de tegemoetkoming definitief. Voordat de tegemoetkoming wordt vastgesteld kan de gemeente onderzoek doen naar de rechtmatigheid van de tegemoetkoming door gegevens van de ouders te controleren en eventueel inlichtingen bij de houders van een kindcentrum of gastouderbureau op te vragen.

Sociaal-medische indicatie

De verordening bevat geen inhoudelijke criteria over de definities van wettelijke doelgroepen en de hoogte van de tegemoetkomingen. Deze criteria zijn allemaal rechtstreeks in de Wet kinderopvang opgenomen. Gemeenten hebben bij de bepaling van deze doelgroepen en de hoogte van de tegemoetkoming dus geen beleidsvrijheid. De gemeente kan er voor kiezen om naast de doelgroepen die in de wet zijn benoemd eigen doelgroepen aan te wijzen die aanspraak kunnen maken op een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang. Er is in deze verordening voor gekozen om ook de tegemoetkoming op te nemen voor personen die naar het oordeel van het college op kinderopvang zijn aangewezen op basis van sociaal-medische gronden.

Als er naast een sociaal medische indicatie ook sprake is van kinderopvang als gevolg van betaalde arbeid of een reïntegratieverplichting is een tegemoetkoming op basis van de Wet kinderopvang mogelijk.

Als kinderopvang uitsluitend op grond van een sociaal medische reden nodig is, komt men niet voor een tegemoetkoming op grond van de Wet kinderopvang in aanmerking. Het gaat hierbij zowel om de tegemoetkomingen van het rijk (belastingdienst), werkgever (via de belastingdienst) en het UWV of de gemeente.

De gemeente kan een ouder die om sociaal medische redenen kinderopvang nodig heeft, naar eigen inzicht (financieel) ondersteunen. Het rijk heeft hiervoor middelen aan het gemeentefonds toegevoegd. De gelden worden niet geoormerkt in het gemeentefonds gestort.

De noodzaak tot kinderopvang op sociaal medische gronden, de kosten die hieraan verbonden zijn en het feit dat er geen andere voorziening is, rechtvaardigen dat de gemeente de betrokken ouder ondersteuning biedt. Gekozen is voor een systematiek die overeenkomt met die van de Wet kinderopvang. Dit houdt in dat de ouder zelf de kinderopvang regelt, hiervoor een contract met een kindercentrum sluit, zelf de rekeningen betaalt en afhankelijk van het inkomen hiervoor een tegemoetkoming van de gemeente ontvangt. Deze tegemoetkoming wordt direct betaald aan de kinderopvang. Tevens wordt de vaststelling van de hoogte van de tegemoetkoming aangesloten bij de systematiek van de Wet kinderopvang. Bovendien is in de verordening geregeld dat er jaarlijks een subsidieplafond wordt vastgesteld voor de verstrekkingen van tegemoetkomingen aan sociaal-medisch geïndiceerden. Zo'n subsidieplafond is niet mogelijk voor de tegemoetkomingen die de gemeente verstrekt op basis van de Wet kinderopvang, maar kan wel worden vastgesteld voor de tegemoetkomingen die de gemeente verstrekt op grond van haar autonome verordenende bevoegdheid. Met het vaststellen van een subsidieplafond worden de aanspraken op een tegemoetkoming beperkt tot een bepaald bedrag. Het vaststellen van een subsidieplafond verplicht de gemeente een tegemoetkoming te weigeren als toekenning zou leiden tot overschrijding van het plafond. Hierdoor wordt een open-einde regeling voorkomen.

Artikelsgewijze toelichting

HOOFSTUK 1: ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1 Begripsbepalingen

De begripsbepalingen in artikel 1 en 2 van de Wet kinderopvang zijn ook van toepassing op deze verordening.

HOOFSTUK 2: TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG

Artikel 2 Doelgroep

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 3 Te verstrekken gegevens bij de aanvraag

De tegemoetkoming wordt door de ouder aangevraagd bij het college (artikel 26 Wet kinderopvang). Het moet dan gaan om het college van de gemeente waar de ouder woont (artikel 22, derde lid, Wet Kinderopvang). De aanvraag moet schriftelijk gebeuren (artikel 4:1 Awb).

Omdat een tegemoetkoming voor de duur van een tegemoetkomingsjaar wordt verstrekt (artikel 4.4) moet deze elk jaar opnieuw worden aangevraagd. Een verhoging van de tegemoetkoming in verband met een verhoging van het aantal uren of dagdelen kinderopvang, zal ook moeten worden aangevraagd. Een verlaging van de tegemoetkoming in verband een vermindering van de omvang van de kinderopvang hoeft niet te worden aangevraagd. De ouder moet hiervan wel onmiddellijk mededeling doen aan het college. Onderdeel d van het eerste lid bepaalt dat bij de aanvraag een offerte of contract van het kindercentrum of gastouderbureau dat de kinderopvang gaat verzorgen moet worden gevoegd. Dit betekent dat de aanvraag voor een tegemoetkoming pas bij de gemeente kan worden ingediend als de ouder over een offerte of contract beschikt. Op basis van de offerte of het contract kan de gemeente de hoogte van de tegemoetkoming vaststellen.

Het kindercentrum of gastouderbureau dat de kinderopvang gaat verzorgen, moet ingeschreven staan in een gemeentelijk register (artikel 5, eerste lid, Wet kinderopvang). Onderdeel e van het eerste lid bepaalt dat bij de aanvraag gegevens of een verwijzing naar gegevens wordt gevoegd waaruit blijkt dat de ouder behoort tot een wettelijke doelgroep.

In een aantal gevallen kan de ouder volstaan met een verwijzing naar die gegevens omdat de gemeente over de gegevens beschikt:

- de ouder of partner ontvangt een uitkering in het kader van de WWB, IOAW/IOAZ of Anw én maakt gebruik van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling;
- de ouder is een niet-uitkeringsgerechtigde (NUG-er), is als werkzoekende geregistreerd bij het CWI maakt én maakt gebruik van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling;
- de ouder is een nieuwkomer die een inburgeringsprogramma volgt;
- het college heeft sociaal-medische indicatie vastgesteld.

In andere gevallen zal de ouder de volgende gegevens aan de gemeente moeten verstrekken:

Geval	Verstrekken
De ouder of partner ontvangt een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars	Indien de uitkering wordt verkregen in een andere gemeente: naam van deze gemeente
De ouder heeft de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt, volgt scholing of een opleiding en ontvangt algemene bijstand op grond van de WWB of kan zo'n uitkering ontvangen	Bewijs van inschrijving school of opleidingsinstituut
De ouder of diens partner zijn ingeschreven bij een school of instelling als bedoeld in paragraaf 2.2 of 2.4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdragen of in de artikelen 2.8 tot en met 2.11 van de Wet Studiefinanciering 2000	Bewijs van inschrijving school of opleidingsinstituut

Artikel 4 Beslistermijn

De termijn waarbinnen het college een besluit moet nemen over de aanvraag van een tegemoetkoming geldt voor alle aanvragen voor een tegemoetkoming. Deze termijn geldt niet alleen voor nieuwe aanvragen, maar ook voor aanvragen die betrekking hebben op een voortzetting van een tegemoetkoming en voor aanvragen voor een hogere tegemoetkoming in verband met uitbreiding van de omvang van de kinderopvang. In de verordening is gekozen voor een beslistermijn van ten hoogste vier weken die eventueel met vier weken kan worden verlengd. De beslistermijn van vier weken heeft ook gevolgen voor de datum waarbinnen aanvragen voor een voortgezette tegemoetkoming moeten worden aangevraagd. Om er zeker van te zijn dat de tegemoetkoming na 1 januari kan worden voortgezet, zullen ouders hun aanvraag minimaal acht weken vóór 1 januari bij de gemeente moeten indienen.

Het feit dat het college een termijn van vier weken heeft om te beslissen over een aanvraag voor een tegemoetkoming, wil uiteraard niet zeggen dat het college deze termijn ook in alle gevallen moet benutten. In het geval van een sociaal medische indicatie dient bij het bepalen van de beslistermijn rekening te worden gehouden met de tijd die gemoeid is met het uitbrengen van advies door een 'onafhankelijke organisatie die beschikt over adequate deskundigheid'.

Artikel 5 Tegemoetkomingsgrondslag

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 6 Ingangsdatum van de tegemoetkoming

Dit artikel bepaalt de ingangsdatum van verstrekking van de tegemoetkoming. Er zijn twee ingangsdata mogelijk:

- De datum waarop de aanvraag voor een tegemoetkoming door de gemeente in ontvangst is genomen (eerste lid). In deze situatie zal de ouder op het moment dat hij zijn aanvraag indient reeds kinderopvang hebben.
- De datum waarop de kinderopvang van start gaat. Het tweede lid bepaalt dat er alleen een tegemoetkoming wordt verleend als er kinderopvang plaatsvindt.

Dit artikel impliceert dat er geen tegemoetkoming wordt verstrekt voor de kosten van kinderopvang die plaatsvindt voordat een aanvraag voor een tegemoetkoming bij de gemeente is ingediend.

Een aanvraag wordt door de gemeente in ontvangst genomen wanneer deze voldoet aan de vormvereisten van artikel 4.1 en 4.2 Awb.

Dit betekent dat een aanvraag:

- schriftelijk moet worden ingediend;
- moet zijn ondertekend;
- de naam en het adres van aanvrager dient te bevatten;
- een aanduiding moet geven van de beschikking die wordt gevraagd.

De ingangsdatum van de tegemoetkoming heeft betrekking op het moment waarop de aanspraak op een tegemoetkoming ontstaat. De uitbetaling van de tegemoetkoming vindt pas plaats vanaf het moment dat het besluit tot verlening van de tegemoetkoming is genomen.

Artikel 7 De periode waarvoor de tegemoetkoming wordt verleend

De tegemoetkoming wordt in principe voor een heel kalenderjaar verleend. Voor aanvragen die in de loop van een jaar worden toegekend, geldt dat de tegemoetkoming wordt verstrekt tot 31 december van het betreffende jaar. Dit betekent dat een ouder elk jaar vóór 1 januari opnieuw een aanvraag voor een tegemoetkoming bij de gemeente zal moeten indienen.

Het college kan de tegemoetkoming voor een andere periode vaststellen. Dit is bijvoorbeeld het geval als de aanvrager voor een bepaalde periode recht heeft op de tegemoetkoming, bijvoorbeeld als deze een reïntegratietraject voor een bepaalde periode volgt. Door de periode van verstrekking van de tegemoetkoming te koppelen aan de duur van het reïntegratietraject (of een andere vorm van arbeid), hoeft de Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang 11 ouder geen actie te ondernemen om de verstrekking van de tegemoetkoming stop te zetten of hoeft de gemeente geen eventueel ten onrechte uitgekeerde bedragen terug te vorderen.

Artikel 8 De bevoorschotting van de tegemoetkoming

De subsidieverstrekking vindt plaats in de vorm van maandelijksse voorschotten. Dit betekent dat het totale bedrag van de tegemoetkoming waarop de aanvrager recht heeft, wordt gedeeld in twaalf gelijke delen (indien de aanvraag het gehele tegemoetkomingsjaar betreft). De gemeente betaalt de tegemoetkoming uit aan de ouder. De ouder kan, al dan niet op verzoek van het kindercentrum of het gastouderbureau, de gemeente machtigen om de betalingen rechtstreeks aan dat kindercentrum of gastouderbureau te doen. Deze machtiging verandert juridisch gezien niets aan de verhouding tussen de gemeente en de ouder. Ook al wordt het bedrag gestort op de rekening van het kindercentrum of gastouderbureau, er blijft sprake van een betaling van de tegemoetkoming van gemeente aan de ouder. Het tweede lid geeft het college de bevoegdheid om nadere voorschriften te stellen over de wijze van bevoorschotting van de tegemoetkoming. Zo kan het college bepalen dat er alleen een voorschot wordt betaald op basis van een factuur van het kindercentrum of gastouderbureau. Het college zou zo'n voorschrift kunnen stellen wanneer er twijfels bestaan of een ouder daadwerkelijk gebruik zal maken van kinderopvang.

Artikel 9 Omvang van de kinderopvang

De Wet kinderopvang regelt uitsluitend de aanspraak van ouders op een tegemoetkoming van de gemeente voor de kosten van kinderopvang en niet de omvang van die aanspraak. Wanneer een ouder op basis van de criteria die de wet geeft tot een wettelijke doelgroep behoort heeft deze recht op een gemeentelijke tegemoetkoming. De wet stelt geen beperkingen aan het aantal uren kinderopvang waarvoor de tegemoetkoming wordt verstrekt. Dit past in het systeem van de wet waarin de ouder zelf bepaalt hoeveel kinderopvang hij nodig heeft in verband met de combinatie van arbeid en zorg.

Voor bepaalde wettelijke doelgroepen is de eigen bijdrage in de kosten van kinderopvang nihil. Voor deze groepen wordt de inkomensafhankelijke eigen bijdrage door de gemeente gecompenseerd (het zogeheten 'Koa-kopje', zie artikel 24, eerste lid, onderdeel a, en tweede lid, onderdeel a, Wet kinderopvang). Bij deze ouders zet de hoogte van de eigen bijdrage geen rem op de vraag naar kinderopvang. Dat in tegenstelling tot ouders die wél een (inkomensafhankelijke) eigen bijdrage in de kosten van kinderopvang moeten betalen en de hoogte van die bijdrage zullen laten meewegen in hun vraag naar kinderopvang.

Om de kosten voor de gemeente te kunnen beheersen, is deze bepaling in de verordening opgenomen die de aanspraak op een tegemoetkoming enigszins beperkt. Dit artikel geeft het college de bevoegdheid om bij de groep ouders die geen eigen bijdrage betalen, per geval te beoordelen hoeveel kinderopvang de ouder redelijkerwijs nodig heeft om de arbeid die hij verricht te kunnen combineren met zorgtaken. Voor kinderopvang op basis van sociaal-medische indicatie is bovendien een budgetplafond ingesteld (zie artikel 15 van de verordening). Het plafond is gelijk aan het jaarlijks door het Rijk beschikbaar gestelde budget. Bij het bepalen van de omvang van de kinderopvang die redelijkerwijs nodig is om arbeid en zorg te combineren, zal ook rekening moeten worden gehouden met omstandigheden als een handicap of chronische ziekte van de ouder(s) of een beperking die de huiselijke situatie meebrengt voor de goede en gezonde ontwikkeling van het kind. Het betreft hier doelgroepen niet zijnde medisch-geïndiceerden. In tegenstelling tot kinderopvang op grond van sociaal-medische indicatie op grond van artikel 12 hoeft voor deze beoordeling geen advies te worden aangevraagd.

Artikel 10 Inhoud van de beschikking

Onderdeel e bepaalt dat in de beschikking wordt aangegeven hoe het bedrag van de tegemoetkoming wordt vastgesteld. In de beschikking moet onder andere de wijze van uitbetaling van de tegemoetkoming worden vermeld (onderdeel f). Artikel 13 bepaalt dat de uitbetaling plaatsvindt in de vorm van maandelijksse voorschotten. Onderdeel g schrijft voor dat in de beschikking de verplichtingen van de ouder worden opgenomen. Daarbij moet aan de volgende verplichtingen worden gedacht:

- de verplichting om binnen vier weken na afloop van de periode waarvoor de tegemoetkoming is verleend aan het college een overzicht te verstrekken van de feitelijke kosten van kinderopvang over deze periode
- de informatieplicht die is opgenomen in artikel 28, eerste tot en met derde lid, Wet kinderopvang.

Artikel 11

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 12 Weigeringsgronden

In artikel 22 van de Wet kinderopvang zijn de wettelijke doelgroepen gedefinieerd. In dit artikel worden de doelgroepen aangeduid die aanspraak kunnen maken op een tegemoetkoming van de gemeente om arbeid en zorg te kunnen combineren. Daarbij dient het begrip 'arbeid' ruim te worden opgevat. Ook het volgen van een traject in het kader van arbeidsinschakeling of het volgen van scholing of een cursus vallen er onder. Hieronder wordt een overzicht gegeven van de doelgroepen in de Wet kinderopvang die aanspraak kunnen maken op een tegemoetkoming van de gemeente, met daarbij de betreffende bepalingen in de wet.

Een ouder zonder partner:

Doelgroepen	Bepaling in de Wet Kinderopvang
1. De ouder ontvangt een uitkering in het kader van de WWB, IOAW/IOAZ of Anw én maakt gebruik van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling die de noodzaak van kinderopvang met zich meebrengt	Artikel 22, eerste lid, onderdeel a, jo. Artikel 6 lid 1 sub c
2. De ouder ontvangt een uitkering op grond van de Wet inkomensvoorziening kunstenaars	Artikel 22, eerste lid, onderdeel a, jo. Artikel 6 lid 1 sub d
3. De ouder heeft de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt, volgt scholing of een opleiding en ontvangt algemene bijstand op grond van de WWB of kan zo'n uitkering ontvangen	Artikel 22, eerste lid, onderdeel a, jo. Artikel 6 lid 1 sub e
4. De ouder is een niet-uitkeringsgerechtigde (NUG-er), is als werkzoekende geregistreerd bij het CWI én maakt gebruik van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling	Artikel 22, eerste lid, onderdeel a, jo. Artikel 6 lid 1 sub f
5. De ouder is een nieuwkomer die een inburgeringsprogramma volgt	Artikel 22, eerste lid, onderdeel a, jo. Artikel 6 lid 1 sub g
6. De ouder is ingeschreven bij een school of instelling als bedoeld in paragraaf 2.2 of 2.4 van de Wet tegemoetkoming onderwijsbijdragen of in de artikelen 2.8 tot en met 2.11 van de Wet Studiefinanciering 2000	Artikel 22, eerste lid, onderdeel a, jo. Artikel 6 lid 1 sub j
7. De ouder heeft een inkomen uit arbeid, aangevuld met algemene bijstand op grond van de WWB	Artikel 22, tweede lid

Een ouder met partner:

Doelgroepen	Bepaling in de Wet Kinderopvang
8. Zowel de ouder als zijn partner behoren tot een van de doelgroepen 1 tot en met 6	Artikel 22, eerste lid, onderdeel b
9. De ouder of zijn partner behoort tot een van de doelgroepen 1 tot en met 6 en: -de andere persoon ontvangt een WW-uitkering of is arbeidsgehandicapt als bedoeld in de Wet op de (re)integratie arbeidsgehandicapten en: - maakt gebruik van een voorziening gericht op arbeidsinschakeling van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen.	Artikel 22, eerste lid, onderdeel c
10. De ouder of zijn partner behoort tot een van de doelgroepen 1 tot en met 6 én de andere persoon heeft inkomen uit arbeid	Artikel 22, eerste lid, onderdeel d
11. Zowel de ouder als zijn partner hebben een inkomen uit arbeid dat wordt aangevuld met algemene bijstand op grond van de WWB	Artikel 22, tweede lid

Naast de weigeringsgrond in dit artikel kent de Awb ook een aantal gronden om de subsidieverlening te weigeren. Ook deze weigeringsgronden zijn van toepassing. Artikel 4:35 bepaalt dat de subsidieverlening kan worden geweigerd indien een gegronde reden bestaat om aan te nemen dat:

- a. de activiteiten niet of niet geheel zullen plaatsvinden;
- b. de aanvrager niet zal voldoen aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen;
- c. de aanvrager niet op een behoorlijke wijze rekening en verantwoording zal afleggen omtrent de verrichte activiteiten en de daaraan verbonden uitgaven en inkomsten, voor zover deze voor de vaststelling van de subsidie van belang zijn.

Het tweede lid van artikel 4:35 bepaalt dat de subsidieverlening voorts in ieder geval kan worden geweigerd indien de aanvrager:

- a. in het kader van de aanvraag onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van deze gegevens tot een onjuiste beschikking op de aanvraag zou hebben geleid, of
- b. failliet is verklaard of aan hem surséance van betaling is verleend of ten aanzien van hem de schuldsaneringsregeling natuurlijke personen van toepassing is verklaard, dan wel een verzoek daartoe bij de rechtbank is ingediend.

Artikel 13 Het besluit tot vaststelling van de tegemoetkoming

Op grond van artikel 4:47, onderdeel a, Awb kan het college een subsidie (dus ook een tegemoetkoming) ambtshalve vaststellen. Ambtshalve vaststellen houdt in dat het college op eigen initiatief de tegemoetkomingen vaststelt. De ouders hoeven geen aanvraag tot het vaststellen van de tegemoetkoming bij het college in te dienen. De ouders zijn wel verplicht om binnen vier weken na afloop van de periode waarvoor de tegemoetkoming is verleend aan het college een overzicht van de feitelijke kosten van kinderopvang over deze periode te verstrekken. Als een tegemoetkoming voor een kalenderjaar is verleend, dient het overzicht van de kosten uiterlijk vier weken na 31 december bij het college te worden ingediend. Het overzicht van de kosten kan zowel een apart jaaroverzicht zijn dat door het kindercentrum of gastouderbureau wordt opgesteld of een verzameling van maandoverzichten. Het college heeft vervolgens acht weken de tijd om de tegemoetkoming vast te stellen. In deze periode kan de gemeente een onderzoek doen naar de rechtmatigheid van de tegemoetkoming door gegevens van de ouders te controleren en eventueel inlichtingen bij de houders van een kindcentrum of gastouderbureau op te vragen. In het besluit tot het vaststellen van de tegemoetkoming wordt bepaald wat precies het bedrag is waar de ouder die de tegemoetkoming heeft aangevraagd recht op heeft. De berekeningswijze die is opgenomen in de beschikking tot verlening van de tegemoetkoming geldt als het uitgangspunt voor het vaststellen van de tegemoetkoming. Dit betekent dat de tegemoetkoming wordt vastgesteld op basis van het aantal uren kinderopvang dat in de beschikking tot verlening van de tegemoetkoming is vastgelegd. Dat is het maximum aantal uren. In de beschikking tot vaststelling van de tegemoetkoming kan wel worden uitgegaan van een lager aantal uren, maar niet van een hoger aantal. Als de aanvrager de gegevens niet verstrekt, kan het college de tegemoetkoming op een lager bedrag vaststellen. Lager vaststellen kan ook betekenen op nul vaststellen. Het college heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 4:46, tweede en derde lid, Awb. Op grond van het tweede lid kan de subsidie lager worden vastgesteld indien:

- a. de activiteiten waarvoor subsidie is verleend niet of niet geheel hebben plaatsgevonden;
- b. de subsidieontvanger niet heeft voldaan aan de aan de subsidie verbonden verplichtingen;
- c. de subsidieontvanger onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beschikking op de aanvraag tot subsidieverlening zou hebben geleid, of
- d. de subsidieverlening anderszins onjuist was en de subsidieontvanger dit wist of behoorde te weten.

Het derde lid van artikel 4:46 Awb luidt: 'Voor zover het bedrag van de subsidie afhankelijk is van de werkelijke kosten van de activiteiten waarvoor subsidie is verleend, worden kosten die in redelijkheid niet als noodzakelijk kunnen worden beschouwd bij de vaststelling van de subsidie niet in aanmerking genomen'.

Artikel 14 Verrekening met de voorschotten

Dit artikel regelt de uitbetaling door de gemeente van het nog te betalen deel van de tegemoetkoming. Als de gemeente een ouder een hoger bedrag heeft uitgekeerd dan waarop deze recht heeft, kan de gemeente het te veel betaalde bedrag terugvorderen. Terugvordering is geregeld in artikel 38 Wet kinderopvang (zie ook de toelichting bij artikel 16).

HOOFDSTUK 3: TEGEMOETKOMING KOSTEN KINDEROPVANG SOCIAAL MEDISCH INDICATIE

Artikel 15 Doelgroep

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 16 Te verstrekken gegevens

Een aanvraag voor de toekenning van een sociaal-medische indicatie moet worden ingediend bij het college. In de procedure gaat de aanvraag voor de toekenning van een sociaal-medische indicatie vooraf aan de aanvraag voor een tegemoetkoming, maar in de praktijk zullen de aanvragen vaak gelijktijdig worden ingediend. Ook de besluiten over de toekenning van een sociaal-medische indicatie en de verlening van een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang kunnen in één beschikking worden opgenomen.

Artikel 17 Beslistermijn

Bij het bepalen van de beslistermijn dient rekening te worden gehouden met de tijd die gemoeid is met het uitbrengen van advies door een 'onafhankelijke organisatie die beschikt over adequate deskundigheid'.

Artikel 18 Tegemoetkomingsgrondslag

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 19 Ingangsdatum van de tegemoetkoming

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 20 De periode waarvoor de tegemoetkoming wordt verleend

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 21 De bevoorschotting van de kinderopvang

Zie toelichting artikel 8.

Artikel 22 Omvang van de kinderopvang

Zie toelichting artikel 9.

Artikel 23 Inhoud van de beschikking

Het besluit is een beschikking in de zin van titel 4.1 van de Awb. Dit betekent dat tegen het besluit bezwaar kan worden gemaakt en beroep kan worden ingesteld. Als de noodzaak van kinderopvang op grond van een sociaal-medische indicatie wordt vastgesteld, wordt in de beschikking aangegeven hoeveel uren kinderopvang noodzakelijk wordt geacht. Het besluit over de noodzakelijke omvang van de kinderopvang vormt de grondslag voor de aanvraag voor een tegemoetkoming van de gemeente. Bovendien moet in het besluit de geldigheidsduur van de indicatie worden vermeld. Het kan gaan om een geldigheidsduur voor een beperkte termijn, maar ook om een geldigheidsduur voor onbepaalde tijd. In het indicatieadvies zal hierover ook een uitspraak moeten worden gedaan. Het college neemt het besluit op basis van het uitgebrachte indicatieadvies. Dit advies is niet bindend. Dit betekent dat het college van dat advies kan afwijken. Als het college een beschikking geeft die afwijkt van het uitgebrachte advies, zal het college de redenen voor de afwijking in de beschikking moeten motiveren (artikel 4:20 Awb). De motiveringverplichting geldt vooral voor het geval waarin een positief advies wordt gegeven en het college een afwijzend besluit neemt.

Artikel 24 Betaling

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 25 Weigeringsgronden

Dit artikel bevat drie weigeringsgronden. De weigeringsgrond onder a geeft aan dat een gemeentelijke tegemoetkoming op grond van een sociaal-medische indicatie een vangnetvoorziening is. Alleen ouders die niet op grond van een andere bepaling in de Wet kinderopvang aanspraak kunnen doen op een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang, kunnen aanspraak doen op een tegemoetkoming in de kosten van kinderopvang wegens een sociaal-medische noodzaak.

De weigeringsgrond onder b spreekt voor zich.

De weigeringsgrond onder d voorkomt dat bij deze 'eigen' doelgroep een opneemregeling ontstaat.

HOOFDSTUK 4: SLOTBEPALINGEN

Artikel 26 Afwijking

Dit artikel spreekt voor zich.

Artikel 27 Inlichtingenplicht

Deze verplichtingen staan in ongeveer dezelfde bewoordingen ook in artikel 28, eerste tot en met derde lid Wet kinderopvang.

Er kunnen twee vormen van schending van de inlichtingenplicht worden onderscheiden:

1. het betreffende kind maakt geen gebruik van kinderopvang;
2. er wordt wel gebruik gemaakt van kinderopvang, maar de ouder heeft geen recht op een tegemoetkoming (hij behoort niet tot wettelijke doelgroep).

Als een ouder de inlichtingenplicht schendt en als gevolg hiervan ten onrechte een tegemoetkoming heeft ontvangen of een te hoog bedrag, kan het college de beschikking tot het verlenen of tot het vaststellen van de tegemoetkoming intrekken of wijzigen en het te veel betaalde bedrag terugvorderen. Ook is mogelijk om in aanvulling hierop een bestuurlijke boete aan de betreffende ouder op te leggen. Hieronder wordt op de twee maatregelen nader ingegaan.

Intrekken van de beschikking en terugvorderen van de tegemoetkoming

In de Awb is geregeld op welke gronden een subsidie (een tegemoetkoming in de terminologie van de Wet kinderopvang) kan worden ingetrokken en teruggevorderd. Daarbij moeten twee situaties worden onderscheiden: a. de situatie waarin de tegemoetkoming nog niet is vastgesteld en b. de situatie waarin de tegemoetkoming wel is vastgesteld.

Ad a. de tegemoetkoming is nog niet vastgesteld: intrekken of wijzigen van de beschikking tot verlening van de tegemoetkoming (artikel 4:48 Awb)

Zolang de tegemoetkoming nog niet is vastgesteld kan het college de beschikking tot verlening van de tegemoetkoming intrekken of ten nadele van de ontvanger van de tegemoetkoming wijzigen, indien:

- a. de activiteiten waarvoor de tegemoetkoming is verleend niet of niet geheel hebben plaatsgevonden of zullen plaatsvinden;
- b. de ontvanger niet heeft voldaan aan de aan de tegemoetkoming verbonden verplichtingen;
- c. de ontvanger van de tegemoetkoming onjuiste of onvolledige gegevens heeft verstrekt en de verstrekking van juiste of volledige gegevens tot een andere beschikking op de aanvraag tot verlening van de tegemoetkoming zou hebben geleid;
- d. de verlening van de tegemoetkoming anderszins onjuist was en de ontvanger dit wist of behoorde te weten.

De intrekking of wijziging werkt terug tot en met het tijdstip waarop de subsidie is verleend, tenzij bij de intrekking of wijziging anders is bepaald.

Opschorten van de bevoorschotting (artikel 4:56 Awb)

Het college hoeft niet te wachten met het treffen van een maatregel tot dat het besluit tot verlening van de tegemoetkoming is ingetrokken of gewijzigd. Het college kan al eerder besluiten de betaling van de tegemoetkoming op te schorten. Op grond van artikel 4:56 Awb kan het college de verplichting tot betaling van een voorschot opschorten met ingang van de dag waarop het college aan de ouder schriftelijk kennis geeft van het ernstige vermoeden dat er grond bestaat om de beschikking tot verlening van de tegemoetkoming in te trekken of te wijzigen. Deze opschorting duurt tot en met de dag waarop de beschikking omtrent de intrekking of wijziging is bekendgemaakt of de dag waarop sedert de kennisgeving van het ernstige vermoeden dertien weken zijn verstreken.

Ad b. de tegemoetkoming is wel vastgesteld: intrekken of wijzigen van de beschikking tot subsidie vaststelling (artikel 4:49 Awb)

Ook als de tegemoetkoming is vastgesteld, is het college in bepaalde gevallen bevoegd de beschikking tot het vaststellen van de tegemoetkoming in te trekken of ten nadele van de ontvanger van de tegemoetkoming te wijzigen. Het gaat om de volgende gevallen:

- a. er is sprake van feiten of omstandigheden waarvan het college bij de vaststelling van de tegemoetkoming redelijkerwijs niet op de hoogte kon zijn en op grond waarvan de tegemoetkoming lager dan overeenkomstig de verlening van de tegemoetkoming zou zijn vastgesteld;
- b. de vaststelling van de tegemoetkoming was onjuist en de ontvanger van de tegemoetkoming wist dit of behoorde dit te weten;
- c. de ontvanger van de tegemoetkoming heeft na de vaststelling van de tegemoetkoming niet voldaan aan de aan de tegemoetkoming verbonden verplichtingen.

De subsidievaststelling kan niet meer worden ingetrokken of ten nadele van de ontvanger worden gewijzigd, indien vijf jaren zijn verstreken sinds de dag waarop zij is bekendgemaakt.

Terugvordering (artikel 38 Wet kinderopvang)

Indien de beschikking tot het verlenen of het vaststellen van de tegemoetkoming is ingetrokken of ten nadele van de ouder is gewijzigd, kan de gemeente het reeds betaalde bedrag van de ouder terugvorderen.

In artikel 38 Wet kinderopvang worden de bepalingen in de Wet werk en bijstand (WWB) over de terugvordering van bijstand van overeenkomstige toepassing verklaard op het terugvorderen van een tegemoetkoming. Dit betekent bijvoorbeeld dat het bedrag dat wordt teruggevorderd kan worden verrekend met de tegemoetkoming die aan de ouder wordt verstrekt. In het besluit tot terugvordering moet de wijze waarop zal worden teruggevorderd worden vermeld (artikel 60, eerste lid WWB).

De bestuurlijke boete

Naast het intrekken en terugvorderen van de tegemoetkoming kan het college in bepaalde gevallen ook een bestuurlijke boete opleggen. De bestuurlijke boete is geregeld in hoofdstuk 5 van de Wet kinderopvang. Een bestuurlijke boete is een bestuurlijke sanctie, inhoudende een onvoorwaardelijke verplichting tot betaling van een geldsom, die gericht is op bestraffing van de overtreder (artikel 1, eerste lid, onderdeel t, Wet kinderopvang). Het betreffende bedrag komt toe aan de gemeente (artikel 72, vierde lid Wet kinderopvang). Het college kan een bestuurlijke boete opleggen indien een ouder zijn inlichtingenplicht niet nakomt. Het gaat daarbij om het schenden van de volgende verplichtingen:

- het desgevraagd verstrekken aan het college van alle gegevens en inlichtingen van hem en zijn partner die voor de aanspraak op en de hoogte van de tegemoetkoming van de gemeente van belang zijn (artikel 28, eerste lid, Wet kinderopvang);
- het verstrekken van die inlichtingen en gegevens binnen een door het college te stellen redelijk termijn (artikel 28, tweede lid, Wet kinderopvang);
- het onmiddellijk na het bekend worden daarvan verstrekken aan het college van inlichtingen en gegevens die kunnen leiden tot de vaststelling van een lagere tegemoetkoming (artikel 28, derde lid, Wet kinderopvang).

De hoogte van de bestuurlijke boete bedraagt maximaal € 2269 (artikel 72, eerste lid, onderdeel c, Wet kinderopvang). Bij het vaststellen van de hoogte van de bestuurlijke boete zal het college maatwerk moeten leveren. Artikel 72, tweede lid, Wet kinderopvang bepaalt dat de hoogte van de boete wordt afgestemd op de ernst van de overtreding, de mate waarin de overtreding de ouder verweten kan worden en de omstandigheden waarin die persoon verkeert. Van het opleggen van een bestuurlijke boete wordt in elk geval afgezien, indien elke vorm van verwijtbaarheid ontbreekt. In de Wet kinderopvang is geregeld in welke gevallen het college géén bestuurlijke boete mag opleggen. Dit is het geval in de volgende situaties:

- de overtreder is overleden;
- de overtreder is wegens dezelfde gedraging reeds eerder een bestuurlijke boete of er is hem een kennisgeving gedaan dat een bestuurlijke boete zal worden opgelegd. In deze gevallen kan het college aangifte doen bij het Openbaar Ministerie;
- er is vijf jaren verstreken nadat de overtreding heeft plaatsgevonden.

De procedure van het opleggen van een bestuurlijke boete is geregeld in de artikelen 77 tot en met 84 van de Wet kinderopvang.

Artikel 28 Inwerkingtreding

Deze bepaling spreekt voor zich.

Artikel 29 Citeertitel

Deze bepaling spreekt voor zich.

Raadsstuk (in te vullen door griffie)
B&W datum (in te vullen door griffie)
Sector/afdeling PD/SZW
Registratienummer PD/SZW/2007/248

Onderwerp: Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang
--

1 Inhoud van het voorstel

Vaststellen van de ‘Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang’

2 Aanleiding + fase van besluitvorming

Aanleiding is het opnemen van de Sociaal Medisch Geïndiceerden in de verordening en tevens voor deze groep een tegemoetkoming vast te stellen voor de kinderopvang.

3 Samenvatting is leeswijzer t.b.v. commissie en/of raad

Op 1 januari 2005 is de Wet kinderopvang in werking getreden. Deze wet regelt de kwaliteit en de financiering van de kinderopvang. De Wet Kinderopvang hanteert gemeentelijke doelgroepen. Het betreft situaties waarin geen sprake is van een werkgever, maar waarbij wel noodzaak aanwezig is voor kinderopvang.

Ouders met een Sociaal Medische Indicatie (SMI) worden in deze wet sinds januari 2005 niet als aparte doelgroep gedefinieerd. In de nieuwe verordening is gekozen om ook de tegemoetkoming op te nemen voor personen die naar het oordeel van het college op kinderopvang zijn aangewezen op basis van sociaal-medische gronden.

De ‘Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang’ vervangt de huidige ‘Verordening subsidie Kinderopvang’.

Voor de uitvoering en ondersteuning van de kinderopvang, op grond van de sociaal-medische indicatie, zijn er financiële middelen beschikbaar gesteld door het rijk. De gemeente betaalt hiervan de ontbrekende werkgeversbijdrage en de eigen bijdrage van de kinderopvang van de SMI.

Met het vaststellen van een subsidieplafond worden de aanspraken op een tegemoetkoming beperkt tot een bepaald bedrag. Het vaststellen van een subsidieplafond verplicht de gemeente een tegemoetkoming te weigeren als toekenning zou leiden tot overschrijding van het plafond. Hierdoor wordt een open-einde regeling voorkomen.

4 Financiële paragraaf

Het besluit heeft geen financiële consequenties.

5 Participatie / communicatie

Bij de opstelling van deze verordening is de Beleidsadviescommissie (BAC) om advies gevraagd. De Beleidsadviescommissie heeft hierover geen advies uitgebracht.

6 Planning

B&W vergadering op 19 juni 2007 , commissie Samenleving op 23 augustus 2007 en raadsvergadering op 6 september 2007.

Wij stellen de raad voor:

1. Het Raadsbesluit de Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang vast te stellen.

de secretaris
Drs. W.J. Sleddering

de burgemeester
Mr. B.B. Schneiders

Raadsbesluit

Gelezen het voorstel van burgemeester en wethouders van Haarlem
d.d. 5 juni 2007,
nummer PD/SZW/2007/248;

Gelet op:

- artikel 25 van de Wet kinderopvang en art. 108 lid 2 Gemeentewet;
- de Algemene wet bestuursrecht;

Besluit:

1. **“Verordening tegemoetkoming kosten Wet kinderopvang”** vast te stellen

Gedaan in de vergadering van

De griffier

De voorzitter